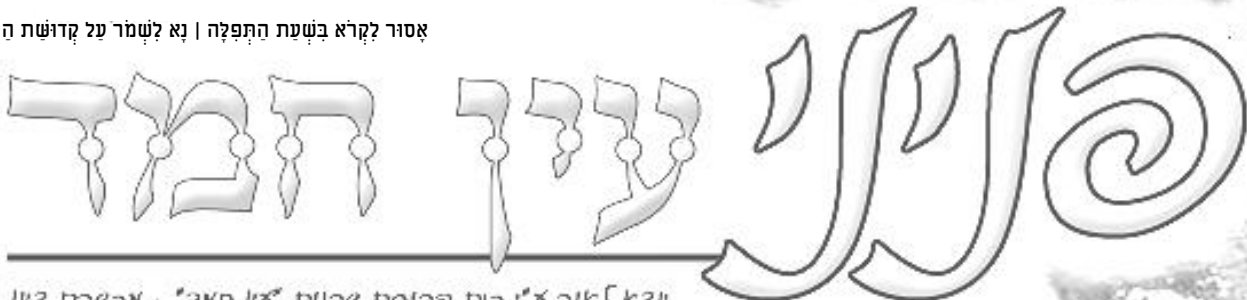

פְּרִשְׁת כִּי תבֹא | תשע"ט

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נֶאֱלָמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק לְאֵלֶיךָ ע"י בֵּית דִּבְכַסְיַת שְׁכֻנַּת עֵינֵי חוּמָה - אֲבִשְׁרַת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

כִּי תבֹא – אֵל תַּאֲמִין בְּעַצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יִצְחָק אֲרִיאֵל בֵּן טוֹבָה חגי חיים וב"ב
 שְׂמוּאֵל אִימָן בֵּן אֲסַתֵּר זָרִי שגית בת רותי
 מֵאִיר יִשְׂרָאֵל בֵּן רַחֵל בְּרַכָּה- יֵרֵאת שְׂמִיִּים
 לִיאוֹר יְהוֹשֻׁעַ סוּמֵךְ וּב"ב גְּלִית בֵּת מִסּוּדִי
 יְהוּדָה אֲרִיָּה בֵּן רַחֵל בְּרַכָּה אֵרֵךְ בֵּן שׁוֹשַׁנָּה
 רוֹנָן אֲבָרָהָם וּב"ב קִסְרִיר אֲפָרִים וּב"ב
 רַחֵל בְּרַכָּה בֵּת פְּדִילָה דְלִיָּה מִשְׁפַּ' שְׂטָרִית
 נָעִם יִצְחָק בֵּן רַחֵל בְּרַכָּה רִינָה בֵּת סִימִי וּב"ב
 יוֹסֵף לִיאוֹר בֵּן דְלִיָּה אֲפָרָת הַצְּלָחָה בְּכָל הָעֵינִיִּים
 שְׁלֵמָה וּדְנָה דוד וּב"ב אֲרִיָּה וְשָׂרָה לִוִי וּב"ב
 י.מ.י.ש כְּדוּרִי אֲקַבְּלִי יוֹסֵף חַיִּים בֵּן נֹסְכָה
 שׁוּלְמִית וּמִרְדֵּכִי חַיִּים דּוּיטְשׁ וּב"ב

צִיּוּג הַגּוּן וְכֹשֶׁר בַּמְהָרָה

אֲוֹרָן בֵּן אֲסַתֵּר רֹנִית בֵּת סִימִי
 תְּרַצָּה בֵּתִיָּה בֵּת יִמְנָה נִינֵט סִיּוֹן בֵּת אֲסַתֵּר
 עֵמִית בֵּת טוֹבָה יוֹסֵף בֵּן רֹחַמָה
 נִתְנָאֵל בֵּן ג'ינָה אֵילָן בֵּן ג'וֹלִיאֵט
 אֲסָף בֵּן סוֹפִיָּה דוד עוֹמֵר בֵּן יְהוּדִית
 מִטִּיל בֵּת מִלְכָּה מֵאִיר בֵּן שְׂרִית וְאֵלִיָּהוּ
 טִלְיָה עֵדָן אֲסַתֵּר בֵּת שׁוּלְמִית יִפִּית בֵּת ג'ינָה
 שִׁירִי יִמְנָה בֵּת שׁוּלְמִית שְׁמַעוֹן בֵּן שׁוּלְמִית
 אֲנָאֵל חֲבִיבָה בֵּת שׁוּלְמִית אֲוֹרָן בֵּן נְעִמִי
 שׁוֹשַׁנָּה שִׁירָה בֵּת סִילְבִיָּה מִיטִיל בֵּת שׁוֹשַׁנָּה

זֶרַע קוֹדֵשׁ בֵּר קִיּוּמָה

גְּלִית בֵּת מִסּוּדִי אֵלִיָּהוּ זָרִי בֵּן יִמְנָה
 אֵילָנָה בֵּת רֹחַמָה שְׂמוּאֵל אִימָן בֵּן אֲסַתֵּר זָרִי
 סִיּוֹן בֵּת אֲסַתֵּר רַחֵל מָרִים בֵּת יְהוּדִית
 נוּעָה בֵּת מִזֵּל טוֹב מִשֶׁה מִנַּחֵם בֵּן רַחֵל
 דְּנִיאֵל בֵּן שָׂרָה וְאֲשֵׁרִית בֵּת שׁוֹשַׁנָּה
 דְּגִנִּית בֵּת שׁוֹשַׁנָּה

רְפוּאָה שְׁלֵמָה

מֵאִיר יִשְׂרָאֵל בֵּן רַחֵל בְּרַכָּה יִצְחָק בֵּן עֲזָרָה
 יִמְנָה נִיזְרִי בֵּת סֹטָה- בְּרִיאוֹת וְאִרְיֹכּוֹת יִמִּים
 מִרְדֵּכִי נִיזְרִי בֵּת פֶּרְחָה- בְּרִיאוֹת וְאִרְיֹכּוֹת יִמִּים
 מֵאִיָּה בֵּת עֵדִי דְלִיָּה אֲפָרָת בֵּת נְעִימָה
 סִימִי בֵּת סוֹלִיקָה שְׁלוֹן בֵּת מִזֵּל פַּחִימָה
 אֲוֹרָן בֵּן אֲסַתֵּר דִּינָה בֵּת מִזֵּל
 יְהוּדִית אֲסַתֵּר פֶּרְאֵל בֵּת חִיָּה- בְּרִיאוֹת וְאִרְיֹכּוֹת יִמִּים
 נָעִם יִצְחָק בֵּן רַחֵל בְּרַכָּה נְעִמִי בֵּת רַחֵל
 שִׁירָה שִׁילֵת בֵּת אֲוֹרִלִי אֲפָרִים בֵּן שָׂרָה
 לְבִיא יִשְׂרָאֵל בֵּן תָּמָר חִיָּה אֲסַתֵּר בֵּת סוֹלִיקָה
 מוֹרִיָּה בֵּת רַחֵל בְּרַכָּה נָחוּם בֵּן כִּירִיָּה
 יְהוּדָה אֲרִיָּה בֵּן רַחֵל בְּרַכָּה טוֹבָה בֵּת אֲוֹרָה
 יִפֵּה בֵּת שָׂרָה-הַצְּלָחָה וּרְפוּאָה רַחֵל בֵּת זֹהָרָה
 מִשָּׂא אֲסַתֵּר בֵּת זֹהָרָה שְׂאוּל בֵּן סִילְבִיָּה
 עִינָת בֵּת רַחֵל בְּרַכָּה בִּנְיָמִין בֵּן יִקוּט
 רַפָּאֵל מִשֶׁה בֵּן רַחֵל יִצְחָק בֵּן פְּנִינָה
 רַחֵל בְּרַכָּה בֵּת פְּדִילָה דְלִיָּה יִצְחָק בֵּן רַבְקָה
 רוֹנִית בֵּת סִבְרִיָּה קִסְנֵשׁ בֵּת דָּגוּט
 יִצְחָק בֵּן חֲנוּן רַפָּאֵל אֲבִידָן בֵּן תְּקוּוּהָ
 זְהָבָה בֵּת שׁוֹשַׁנָּה רִיזֵל

וּנְתַנְךָ ה' לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב... לֹא תִסּוּר מִכָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאלוֹ" (דְּבָרִים כח, יג- יד)

חטא. אולם באחרית ימיו הידרדר לשאול תחתית ונהיה לצדוקי הכופר בתורה ובתחיית המתים!

ללמדך, שאפילו הצדיק הגמור עלול להידרדר עד פי התהום, והתורה צריכה להזהיר מפני עבודת אלילים.

וכן מובא בגמרא (שבת קה ע"ב): "תניא רבי שמעון בן אלעזר: המקרע בגדיו בחמתו והמשבר כליו בחמתו והמפזר מעותיו בחמתו- יחא בעיניך כעובד עבודה זרה, שכך אומנתו של יצר הרע: היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה- והולך ועובד".

הרי לנו, שהיצר הרע משתמש בתחבולות. הוא כמובן לא מנסה להסית את הצדיק הגמור שילך לעבור עבירה חמורה, שכן ברור לו שלא יעלה הדבר בידו.

לפיכך, הוא מסית אותו לעבור עבירה קלה, לסור מעט 'ימין ושמאל' מן המצוות, וכך בעקביות צעד אחר צעד, הוא מוביל אותו להידרדרות נוראה- עד כדי עבודה זרה!

ומכאן עלינו להפנים וללמוד, עד כמה אנחנו צריכים לבדוק את עצמנו מדי יום ביומו ולפשפש ולמשמש במעשינו, ולערוך חשבון נפש על כל דבר.

לכאורה צריך להבין, מאחר והתורה הקדושה מבטיחה את כל הברכות למי שהוא צדיק גמור כפי שכתוב: "וְהָיָה אִם שָׂמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם" (דברים כח, א). אם כן מדוע צריכה התורה להזהיר: "לֹא תִסּוּר מִכָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם" (דברים כח, יד).

כֹּלֵם יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּנוּ שְׂצָדִיק גַּמּוּר יִסְטָה מִן הַתּוֹרָה עַד שֵׁיעֲבוֹד עֲבוּדָה זָרָה? הַאֵם תִּיתֶכֶן סִטְיָה קִיצוֹנִית כִּזוּ- מִצְדִּיקוֹת גַּמּוּרָה לְשַׁפְלוֹת גְּדוּלָה שֶׁל עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה?

ביארו בעלי המוסר, אכן כן. גם הצדיק הגדול ביותר צריך להתיירא פן יגרום לו יצרו הרע להתדרדרות נוראה, אשר תביא אותו מפסגת המעלה אל השפלות הגדולה ביותר, מהצדקות הגמורה- אל העבודה זרה!

כבר אמרו רבותינו: "וְאֵל תַּאֲמִין בְּעַצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ" (אבות פ"ב, מ"ד). ובגמרא (ברכות כט.) מובא: "יוחנן כהן גדול שימש בכהונה גדולה שמונים שנה ולבסוף נעשה צדוקי".

הרי לנו דבר נורא, יוחנן כהן גדול שימש שמונים שנה בכהונה גדולה, ובמשך כל אותם שנים היה נכנס מדי שנה בשנה אל קודש הקודשים! ברור שיצא חי מאותו מקום, כי באמת היה בדרגה גבוהה של צדיק גמור, ולא היה בו אפילו שמץ של

בברכת שבת שלום וכתובה וחתימה טובה הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מברשת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליד אלחנן רפאל בן איריס וליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	--	--

כ"א אלול תשע"ט		21/09/2019	
פרשת כי תבא			
הפטרה: "קומי אורי"- ישעיה ס'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
19:58	19:14	18:04	י"ב
19:54	19:12	18:21	ת"א
19:56	19:13	18:23	זריפה
19:56	19:14	18:23	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה - תרומות ומעשרות - חלק ז'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם צריך להפריש תרומות ומעשרות לחומרה ומה הדין כאשר קונה תוצרת חקלאית מדוכנים בצידי הדרך?

שאלה: 536

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: 536

בחנויות ודוכנים לממכר פירות וירקות, שיש להם השגחה, צריך להציג תעודת כשרות ברת תוקף וחותרמת של הגוף הנותן כשרות, שאכן הופרשו תרומות ומעשרות כדין. או שהסחורה מגיעה מהשוק הסיטונאי, ושם יש משגיח, הממונה על כך מטעם הרבנות המקומית.

יש שחוששים ומפרישים גם מפירות וירקות, שקנו בחנות, שיש להם כשרות, מפני חשש לתקלות שונות הקורות מעת לעת. אך מעיקר הדין, אין צורך לחשוש למקרים חריגים, ולפיכך - ניתן לסמוך על כל סימון כשרות אמין, המעיד על כך, שהופרשו כדת וכדין. **הערה:** בספר דרך אמונה (פ"ה ממעשר ה"א בביאור הלכה) כתב: ובד"כ ראוי לכל ירא שמיים לחזור ולעשר בלי ברכה כל מה שקונים אפילו ממקום, שיש משגיח טוב ובקי וירא שמיים. כי בכל דבר ציבורי קורות תקלות כמה פעמים, כנודע מתוך הניסיון רבות כאלה, ובפרט אם הבעל הבית אינו ירא שמיים - ורק סומכים על המשגיח, אלא אם כן יודעים בבירור, שנתעשר - אז אפשר לסמוך. עכ"ל. אולם הראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"ט (עמוד שח). ובספרו חזון עובדיה - תרומות ומעשרות (עמוד קלה) כתב בזה"ל: הלוקח פירות מן השוק ויש ספק, אם הופרשו מהם תרומות ומעשרות, כיוון שיש כיום השגחה משלוחי הרבנות הראשית להפריש מן הפירות בשוק הסיטונאי, מן הדין - אין צריך להחמיר ליטול מהם תרומות ומעשרות, מפני שיש ספק ספיקא להקל. ואם רצה להחמיר ליטול מהם תרומות ומעשרות בלא ברכה, רשאי לתרום עליהם שלא מן המוקף. עכ"ל. וביאר (שם) כיון שיש לנו ספק, שמא הופרש ממנו מעשרות. וספק שמא סחורה מן הגוי לאחר מירוח, שפטור ממעשרות. ע"ש.

תוצרת חקלאית, הנרכשת מגויים בדוכנים הנמצאים בצידי הדרך, אם אכן הפירות גדלו ונארזו על ידי גויים, פטורים מתרומת ומעשרות. אלא שצריך לברר, שהגוי לא מוכר תוצרת של יהודים וחייב במעשר.

גינה או חצרשגדלו בהם פירות, דינם כדין שדה שמותר לאכול בהם אכילת עראי, ואין צריך להפריש מהם תרומות ומעשרות. **מקורות:** רמב"ם (פ"ד מה' מעשר הט"ו), שו"ע (יו"ד סימן שלא ספ"ט). אלא אם כן טיפס על העץ - יכול לאכול כמה פירות.

היה דן כל האדם לכף זכות

להלן סיפור המעובד מתוך גיליון 'ניב שפתיים', ויש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו באמת ובתמים לדון את הזולתו לכף זכות. לעיתים יתכן מצב בו אנו במו עינינו רואים את המעשה ואף על פי כן, אם נבחון, נבדוק ונדרוש את הדברים לעומקם - לעיתים עלולים אנו לגלות שהאמת, שונה בתכלית, ממה שחשבנו בראיה ראשונה, וייתכן מאוד, שנגרום נזק בלתי הפיך, ונצטער רבות על כך ששפטנו את הזולת ללא בירור מעמיק.

באחת משיחותיו סיפר הגאון ר' יעקב אידלשטיין זצ"ל מעשה שהיה, הממחיש עד כמה גדולה החובה להתאמץ לדון לכף זכות גם כאשר אין פני הדברים נראים כך. לבחור מסוים הוצע שידוך. לאחר בירורים רבים התרשמו ההורים, כי מדובר אכן בהצעה טובה, בבת בעלת יראת שמיים ומידות טובות ערכית, אחראית, רצינית וכו'. אולם, הם החליטו להוסיף ולברר אצל אחת מהשכנות בבניין.

כשפנו אל אותה שכנה, סיפרה, כי לבת ישנה בעיה - **התפרצויות!** היא סיפרה, כי מדי פעם הבת מתפרצת ומתחצפת אל אמא שלה בצורה נוראה, מדברת אליה בגסות, "איזו אימא את!" וכו'. הורי הבחור התרשמו, שאותה שכנה אינה משקרת - ואין לה שום עילה לעשות כן. הם אומנם התפלאו - אם כן, כיצד ניתן להסביר את הסתירה בין המידע הזה לבין המידע החיובי, שקיבלו מהמורות והחברות?

לאחר מחשבה מעמיקה הם הגיעו למסקנה, כי יכול להיות שיש לה בעיה נפשית. אומנם בביה"ס היא טובה מאוד - עושה שיעורים, חברה טובה. אבל ככל הנראה, בבית יש התפרצויות זעם, שאינן ניכרות בחוץ. וכמובן, ההצעה ירדה מן הפרק. הדבר נודע לאחת המורות. המורה סירבה להאמין וביקשה לברר, האם אכן כך הם פני הדברים. התברר, שהבת הייתה משתתפת בהצגה לקראת החופש.

הבת קיבלה את התפקיד של הבת המתחצפת לאימא שלה. וכדי להכין את עצמה לתפקיד, היא צעקה את המשפט: "איזו אמא את!". אבל כמובן לא לאמא שלה - אלא לקיר... אבל השכנה, שלא ידעה על ההצגה ושמעה את הצעקות וזיהתה את הקול של הבת, מיד חשבה, שהיא חוצפנית וילדה רעה, ואפילו סובלת ממחלת עצבים. אם היו דנים לכף זכות, השידוך היה יכול לצאת לפועל. עלינו לזכור, אדם שיודעים שכל ההתנהגות שלו בסדר גמור, ויש לו מידות טובות, אפילו אם רואים בעיניים, שעבר עבירה, צריך ללמד ולדון אותו לכף זכות, שיש סיבה ראויה להתנהגותו.

<p>מנויים</p> <p>לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אצל: PnineEH@gmail.com</p>	<p>הקדשת העלון</p> <p>נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084</p> <p>כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926</p>	<p>לשאלות בהלכה</p> <p>נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)</p>
---	--	---

האדמו"ר הרב דוד הלברשטאם זצ"ל מכשאנוב - נולד ברודניק בשנת ה'תקע"ח (1817) כבן שני. נקרא ע"ש זקינו הרה"ק ר' דוד מטריניגראד (חותנו של הגאון הצדיק רבי אריה ליבוש מטריניגראד אביו של הרה"ק מצאנז). משחר ילדותו ניכר כי לגדולות נוצר ואהבתו לתורה הקדושה ניכרה לעין כל. נודע כגאון וכגדול בתורה. אביו כינהו: "המאור הגדול, החרף ובקי, חסידא ופרישא". חי במידת הסתפקות והתפשטות מתענוגי העולם הזה, ולא לעס את האוכל. למד בהתמדה עצומה עד שאמרו עליו בהגזמה שלמד 25 שעות ביממה (כוונתם שניצל כל שניה ללימוד התורה הקדושה). בנוסף היה לו מנהג שאם היה מתעורר משנתו, לא משנה באיזה שעה, ואפילו במקרה שזמן מועט לפני כן הלך לישון, לא היה חוזר לישון שוב וממשיך בשקידתו בלימוד התורה הקדושה. בחתונות אפילו אצל יוצאי חלציו, היו לוקחים אותו רק ברגע האחרון כשהכול היה מוכן, כדי שלא יצטרך לבטל זמן מלימוד התורה הקדושה אפילו רגע אחד. אף על פי כן היה נאנח כשהיה מגיע לחתונה והיה צריך להמתין מספר דקות ואף ביום חתונתו היה שקוע כל כך בלימוד התורה והיו צריכים לקרוא לו לחופתו.

הגאון ר' שמואל אנגל מראדמישלא העיד עליו כי לא עבר מעת לעת בכל ימי חייו שלא למד ח"י שעות ביום. האדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל סיפר עליו שהיה זוכר כל רש"י בתנ"ך ובש"ס בלשונו והיה נחשב בימי עלומיו ללמדן גדול. לימודו היה ביגיעה עצומה ובזיעה, לפעמים ראו אותו שורף ידיו באמצע הלימוד כדי שלא ירדם. תפילתו הייתה ברטט קודש, בהשתפכות הנפש ובדביקות עילאית. משנת ה'תרי"א (1850) התמנה לרבה של כשאנוב והחל לשמש כאדמו"ר בה. לאחר פטירת אביו לאחר הפצרות חוזרות ונשנות נעתר להרשות לחסידים מסביבות קראקא-כשאנוב לבוא אליו לפרקים. **התפרסם כצדיק גוזר וכפועל ישועות שברכותיו חוללו פלאות. בעל רוח-הקודש. אליהו הנביא התגלה אליו.** מתנגדים רבים היו לרבינו והם ירדו לחייו, ולא בחלו בשום אמצעי כדי להצר את צעדיו. נפטר בכ"ה אלול ה'תרנ"ג (1893). ציונו בפולין. חי כ-76 שנים.

סבא (מצד אביו): ר' אריה ליבוש. **אביו:** האדמו"ר הרב חיים מצאנז (ה'דברי חיים'). **אימו:** מרת רחל פייגא. **נשותיו:** מרת עכסה גיטל (בזיווג ראשון) - בת ר' יוסף זאב מטריניגראד. לאחר לידת שני בנים (נפטרה), מרת לאה זיסל צינץ (זיווג שני - נכדת מח"ס 'יד הקטנה'). **מרבותיו:** האדמו"רים אביו- ר' חיים, ר' צבי הירש מרימנוב, ר' יששכר דב מרדושיץ ור' אשר ישעיה מראפשיץ. **ילדיו (מזיווג ראשון):** ר' יוסף זאב (דומ"ץ כשאנוב), ר' אריה לייבוש (אב"ד דוקלא).

ילדיו (מזיווג שני): ר' משה מכשאנוב, ר' נפתלי מכשאנוב, מרת בריינדל (נישאה לר' אלעזר מרישא), מרת מרים (נישאה לר' יחיאל הורביץ מפאקאוניצא), מרת הינדא (נישאה לר' משה יוסף ט"ב אב"ד אוהעל), מרת נחמה (נישאה לר' שלום שפירא מפרשיטיק), מרת שרה גיטל (נישאה לר' שמעון אלטר פרנקל-תאומים אב"ד פאדגורזע).

○ יפר הרה"צ הרב מיאסלא על סבתו, הרבנית מרת שרה גיטל ע"ה מפודגורזא, שחלתה ברגליה ל"ע במחלה אנושה. הרופאים בעיירה לא מצאו מזור למחלתה, ושלחו אותה להיבדק אצל פרופ' מומחה בשם פריינסקי מקראקא שהיה רופאו האישי של ה'דברי חיים'. כשהגיעה לקראקא וניסתה לקבוע תור אצל הפרופ', נוכחה לדעת כי עקב העומס הרב, קשה מאוד להתקבל למרפאתו והיא תאלץ להמתין כמה חודשים עד שתצליח להיכנס. בצר לה, פנתה אל בתו של רבינו בבקשה שתסייע בעדה ותשתדל עבורה. הרבנית נענתה לבקשתה ועלה בידה להשיג תור בהקדם אצל הרופא המפורסם, ואף ליוותה אותה כשהגיע התור. הפרופוסור המומחה לא נזקק לבדיקה ארוכה כדי לקבוע נחרצות כי ברגלי החולה מקוננת מחלה חמורה ל"ע, וכי **קיים צורך דחוף לקטע את הרגל החולה ואם חלילה לא יעשו כן, הרי שקיימת סכנה ממשית לחייה של אותה אישה.** הוא אף הזדרז וקבע תור לשבוע הבא, אז יבצע את הניתוח ההכרחי להצלת חייה.

כששמעה החולה את דברי הפרופוסור, חשה כי עולמה חשך בעדה, מכיוון שבדבריו נגזר עליה להפוך לנכה מעתה ועד סוף חייה ולהיות תלויה בחסדי אנשים שיעזרו לה להתנייד ממקום למקום. הרבנית הלכה עימה אל אביה רבי דוד, לשפוף שיחתה לפניו על מר גורלה, ולבקש ממנו דבר ישועה ורחמים, והרבי ציווה לבתו שצויה לבתו שתסוך את רגלי האישה בשיירי ה'כוס ברכה' שלו. עשתה הבת כדברי אביה הרבי, ומיד ניכר לעין שיפור משמעותי ברגל החולה. **כשהגיע התור לקטיעת הרגל אחרי שבוע, שבו השתיים למרפאת הרופא וטרם ביצוע הניתוח הוא בדק את המקום הנגוע, והנה פלא, החולה נרפאה כליל ולא נותר זכר מהמחלה הקשה.** התפלא הפרופוסור שהכיר את המחלה כחשוכת מרפא, מעודו לא נתקל בתופעה מעין זו, ושאל בתימהון: **"איזה מעשה כשפים נעשה כאן כדי שתתרפאי?"** הוא פטרה לשלום כשהיא הולכת על שתי רגליה בבריאיות איתנה. (מעובד מתוך 'דרכי דוד')

○ יפר הגאון ר' ישראל גרוסמן זצ"ל: לאבא של אימי קראו רבי יעקב כשאנובער והוא התגורר בכשאנוב, והיה מאוד בידידות עם הרה"ק מכשאנוב ופעם ביקש ממנו שיראה לו את אליהו הנביא, והסכים הרה"ק מכשאנוב, כעבור כמה ימים יצא עימו הרה"ק מכשאנוב לטייל בשדה חוף לעיר, ובאמצע ניגש אליהם איזה קצין שרכב על סוס, והרה"ק מכשאנוב נתן לו שלום והראה גם לזקיני שיתן לו שלום, והוא אכן נתן לו, ואח"כ שוחח הרה"ק מכשאנוב עם הקצין ביחידות זמן מה, ונפרדו בידידות, ואח"כ אמר לו הרה"ק מכשאנוב, **שזה היה אליהו הנביא,** והוא קיים לו את הבטחתו, ואשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום.

מעשה בנכדו שהיה חולה הולך על משענתו, ובכה לפניו לביל פסח שצריך רפואה. הסתכל עליו רבינו וסיפר לו: "כ"ק מרן מהר"ש מבעלזא זיע"א הציץ פעם בעיניו הקדושות בפני חולה, ומתוך הבטתו עליו התרפא האיש תיכף כליל". שמע הנכד את דברי זקינו, ומיד הרגיש כי החלים לגמרי. אבל זקינו ציווה עליו ואמר לו: **"תלך עדיין עם משענותיך לביתך למען לא יתפרסם הדבר חלילה"**.

משפחתה נרצחה לעיניה, והרכוש הרב של אביה, שהיה אחד מגבירי פולין נשדד ונבזז ע"י הגרמנים ימ"ש.

בחסדי שמיים היא הצליחה להינצל ולהחלץ בנסי ניסים ואף זכתה לעלות לארץ ישראל ולהקים משפחה לתפארת. כל ימיה לא שכחה להודות לה' על כל חסדיו עימה.

בכל אירוע משפחתי היא העלתה על נס את חובת 'הכרת הטוב' שלה לה' יתברך. במשך השנים עשתה לה למנהג לנסוע למירון עם כל נכד ונכדה שהגיעו לתקופת השידוכים, להעביר בציונו של התנא האלוקי רבי שמעון בר-יוחאי זיע"א, במשך כשעה-שעתיים. כך עשתה עם כל נכדיה ונכדותיה, למרות שהתברכה בלי עין-הרע במספר רב של נכדים ונכדות.

כאשר הגיעה הנכדה האחרונה לתקופת השידוכים, נסעה איתה הסבתא, כמנהגה, למירון, כדי להתפלל שם כמו שנהגה עם כל הנכדים.

כשיצאו מהציון בדרך אל האוטובוס שיסיע אותם בחזרה לבית, פנתה הסבתא אל הנכדה ושאלה אותה: "הואילי נא בטובך לומר לי על מה התפללת".

התחילה הנכדה למנות את כל הפרטים ופרטי הפרטים, שהעלתה בתפילתה: "שאזכה בעזרת ה' בחתן תלמיד חכם, שאזכה להקים משפחה לתפארת ולצאצאים צדיקים ויראים, ושביתי יהיה מעון לשכינה ועוד בקשות מעין אלו".

עתה הגיע תורה של הנכדה לפנות אל הסבתא. בדחילו ורחימו שאלה היא בעדינות: "האם יורשה גם לי לדעת על מה התפללת?". היא הוסיפה ואמרה: "סבתא, אני רואה שעניןך אדומות מאוד, ומן הסתם ביקשת הרבה דברים".

הסבתא הצדקנית פרצה אז בבכי נסער, ותוך כדי השיבה לנכדתה: "אומר לך את האמת, לפני שיצאנו לדרך, הכנתי רשימה ארוכה של משאלות אשר עליהן ברצוני להתפלל, אבל לא הגעתי לאף אחת מהן".

הנכדה תהתה: "מה הפריע לך סבתא לבקש?". והיא ענתה: "כיוון שהייתי עסוקה כל העת בהודאה לה' יתברך, על כל החסדים שעשה עימי מאז ועד עתה".

"נגד עיניו עלו וצפו כל המאורעות הקשים, שעברו עלי בשואה האיומה, והחסדים הגדולים, שעשה איתי הקב"ה כשעליתי לארץ".

"בורא עולם זיכה אותי להקים משפחה לתפארת. זיכה אותי בילדים, זכיתי גם לראות את הדורות הבאים אחריהם, על כל אלה הודיתי בפרטות, כך שלא הספקתי להגיע אל הבקשות, שרציתי לבקש".

כידוע, אחד היסודות המרכזיים שהתורה הקדושה מבקשת להקנות לנו הוא העניין של 'הכרת הטוב'. אם נתבונן, נראה, שעל כל צעד ושעל יסוד זה נמצא בחיי היום-יום.

כאשר האדם מתעורר, הדבר הראשון, שעליו לעשות, כאשר הוא פוקח את עיניו עוד לפני שיקום מהמיטה הוא לומר את המשפט: "מוֹדָה אֲנִי לַפְּנֵי, מְלַךְ חַי וְקַיִם, שְׁהַחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחַמְלָה, רַבָּה אֲמוּנָתְךָ".

וכן לפני שהאדם מכניס דבר מה לפיו, עליו לברך את בורא העולם ולהודות לו. וכן ברכה אחרונה, וכן כשמברך ברכות הריח וכיו"ב והלשון פותחת ב-"ברוך אתה ה'" כדי שיתרגל האדם לברך ולהודות.

למעשה, עלינו להיות אסירי תודה לבורא עולם, שכן ממנו אנו מקבלים בכל רגע ורגע את הכול: בריאות, רפואה, חיים, פרנסה, האפשרות לדבר, לאכול, להתפלל, לקום, לשבת, לחשוב, לצעוק וכו' וכן את כל הפעולות אותם אנו עושים אף ללא מחשבה.

גם אצל רבותינו ניתן היה לראות את 'הכרת הטוב': להלן סיפור, המעובד מתוך 'אוצרותיהם אמלא' אותו סיפר הגאון רבי יצחק זלזניק זצ"ל, אחד מחשובי מרביצי התורה בדורנו: לפני עשרות שנים ראה אחד התלמידים את מרן ראש הישיבה הגאון רבי אלעזר מנחם מן שך זצ"ל, כשהוא הולך מחוץ לבני ברק, והיה ניכר בו, כי הוא ממחר להגיע למקום מסויים.

לשאלת התלמיד, סיפר הרב כי הוא כעת בדרכו לגבעתיים להלוויית יהודי יקר, שהכירו עוד בהיותו בחור בישיבת סלבודקה. אולם היות ואין לו פרוטה בכיסו, מתוך שהיה שרוי באותם ימים בעניות ודחקות רבה – לא הייתה לו בררה אלא לצעוד ברגל.

תמה התלמיד: "מדוע תטרחו כל כך ללכת להלוויית אדם שהכרתם לפני שנים כה רבות, ועוד רגלית?". השיב לו הרב תשובה מאלפת:

"בבחרתי, בימים בהם למדתי בישיבת סלבודקה, הייתי הולך ברגל ללון בלילות בעיר קובנא הסמוכה. המנוח הזה, שהנני בדרך להלווייתו, היה נותן לי את מעילו כדי שאתכסה בו בדרכי לקובנא. וכי קלה בעיניך מידת הכרת הטוב?!... – התפלא הרב שך.

להלן סיפור נוסף, המעובד מתוך 'קול ברמה' המלמד כיצד עלינו להטמיע יסוד זה:

מדובר על אישה מבוגרת, שחוותה ל"ע על בשרה את כל איימי השואה, ואיבדה בשנים ההן את כל היקר לה. כל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל
 סעידה בת תפוחה ע"ה מאיר מורד בן שושנה ז"ל
 אביבה בת איירן ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה
 אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
 יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
 אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
 חי יזיז בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל
 יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה
 אסתר בת נעמי ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה
 יעקב בן סלימה ז"ל יעקב בן פרחא ז"ל
 ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מיטל בן חגית ז"ל
 שמעון בן חנה ז"ל מישא אסתר בת דהרה ע"ה
 אברהם בן דינה ז"ל אברהם בן דינה ז"ל
 עפאת בת השמת ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה
 יעקב בן נעמי ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל
 אביבה לוישי ע"ה אביבה לוישי ע"ה
 עפאת בת השמת ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה
 כל נשמות עם ישראל

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
 אסתר בת בלה ע"ה שמואל בן רבקה ז"ל
 נעמי בת כותון ע"ה משה בן רוזה ז"ל
 מרים בת בלה ע"ה אביחי בן אסתר ז"ל
 צדיק חכם בן חזלה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה
 שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל
 מסודי בת חביבה ע"ה רפאל בן אסתר ז"ל
 יונה בן סעדה ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל
 ברכה בת מרדכי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל
 יפה בת רבקה ע"ה אורה בת נעימה ע"ה
 שרה בת מורברי רחל ע"ה שמעון בן חנה ז"ל
 אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה